

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: J. T.
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Mařanem
sídlem Nerudova 691, Mladá Boleslav

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2024, č. j. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 048 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobcova zástupce, advokáta Mgr. Pavla Mařana.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 9. 4. 2024, č. j. X, žalovaná odňala žalobci ode dne 6. 5. 2024 invalidní důchod pobíraný pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku Institutu pro posuzování zdravotního stavu (IPZS) ze dne 21. 3. 2024 poklesla žalobcova pracovní schopnost o 30 %.
2. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal námitky, které žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žaloba a další podání účastníků řízení

4. Žalobce je přesvědčen, že posudkoví lékaři nedostatečně zhodnotili jeho zdravotní stav. Od posledního posouzení se zdravotní stav nezlepšil, ale zhoršil. Žalobce má problémy s celou levou nohou, nikoli jen s kotníkem. Žalobce má závažné každodenní obtíže, práci zvládá jen s velkým sebezapřením za cenu stále a silné únavy. Ráno musí nohu desítky minut rozcvičovat, celý den pak obtížně chodí o francouzské holi. Přidaly se též potíže s páteří. Žalobce není sám schopen řídit na delších trasách automobil. Posudkoví lékaři posuzovali žalobcův zdravotní stav, aniž by jej vyšetřili.
5. Žalovaná ve vyjádření zrekapitulovala průběh dávkového řízení. S ohledem na uplatněné námitky žalovaná navrhuje provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení.
6. V průběhu jednání dne 18. 3. 2025, které soud nařídil za účelem provedení důkazu posudkem posudkové komise MPSV, žalobce setrval na svém procesním stanovisku. Další dokazování soud neprováděl.

Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce požádal dne 5. 1. 2021 o invalidní důchod. Rozhodnutím ze dne 12. 4. 2021 žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť podle posudku ze dne 29. 1. 2021 poklesla žalobcova pracovní schopnost o 35 %. Kontrolní lékařská prohlídka byla stanovena za 3 roky. Ta proběhla dne 21. 3. 2024. Podle posudku lékaře IPZS z téhož dne činí míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti 30 %.
8. Rozhodnutím označeným v bodu 1 tohoto rozsudku proto žalovaná odňala žalobci invalidní důchod dosud pobíraný pro invaliditu prvního stupně.
9. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal dne 2. 5. 2024 námitky, v nichž uplatnil v zásadě shodnou argumentaci jako v žalobě.
10. Posudková lékařka IPZS zpracovala v rámci námitkového řízení na základě posouzení zdravotního stavu, které proběhlo v nepřítomnosti žalobce, posudek ze dne 4. 7. 2024. Za příčinu žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu označila stav po zlomenině levé dolní končetiny v lednu 2020 (dislokovaná zlomenina vnitřního kotníku vlevo s parciální rupturou syndesmozy, zlomenina levé patní kosti, abruptce mediálního kondylu

levého femuru s dislokací) se stavem po operačním řešení (repozice a osteosyntéza vnitřního kotníku) s následnou extrakcí osteosyntetického materiálu v říjnu 2020 s trvajícím omezením hybnosti levého hlezna a vadným stereotypem chůze. Podle doložených lékařských nálezů se nyní jedná o funkčně lehké postižení – lehké deformity, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání. Žalobcovu zdravotní postižení podřadila pod kapitolu XV, oddíl B, položku 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a zvolila horní hranici stanoveného rozpětí míry poklesu pracovní schopnosti, tj. 15 %, kterou dále navýšil pro další zdravotní postižení (sekundární vertebrogenní algický syndrom) o deset procentních bodů na celkových 25 %.

11. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla žalobcovy námitky a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění odkázala na posudkové závěry s tím, že v důsledku zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 25 % žalobce není invalidní. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 7. 2024.

Posouzení žaloby

12. Soud ověřil, že žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná. Žaloba má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji proto věcně projednal. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
13. Soud provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze ze dne 7. 2. 2025, který si za účelem posouzení žaloby vyžádal. Členem posudkové komise byl i ortoped, který žalobce při jednání komise též vyšetřil. Posudková komise dospěla na základě doložené dokumentace a na podkladě osobního vyšetření k závěru, že u žalobce jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je chronický bolestivý syndrom bederní páteře s kořenovým drážděním S1 vpravo, s nedostatečností svalového korzetu, projevy recidivujícího kořenového dráždění, bez dokladovaného postižení nervu, bez postižení svěračů, bez symptomatologie močového měchýře, některé denní aktivity jsou omezené. Posudková komise toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30-40 %. S přihlédnutím k obtížím psychického charakteru vyžadující péči zvolila střední hranici daného rozpětí, tedy 35 %. Žalobce podle posudkové komise může vykonávat původní zaměstnání s přestávkami. Vzhledem k očekávanému zlepšení zdravotního stavu, užití vhodné pomůcky (peroneální pásky) a psychologické podpůrné léčbě stanovila komise platnost posudku na 2 roky (do 28. 2. 2027).
14. Relevantní právní úpravu posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod obsahuje § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. A konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.
15. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na odborném lékařském posouzení. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení

soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje MPSV, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku žalované; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své úplnosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat (srov. např. rozsudky NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20).

16. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4. 2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
17. Posudek ze dne 7. 2. 2025 shora uvedeným požadavkům (úplnosti a přesvědčivosti) dostojí. Soud konstatuje, že posudková komise při vypracování posudku vycházela z veškeré dostupné zdravotnické dokumentace. Při jednání komise žalobce také osobně vyšetřil člen komise – ortoped. Žalobcův případ posudková komise také konzultovala s neuroložkou (dne 6. 2. 2025). Posudková komise hodnotila žalobcův zdravotní stav komplexně, vyjádřila se ke všem obtížím zmiňovaným v žalobě a dospěla k závěru o existenci dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, za jehož rozhodující příčinu označila zdravotní postižení podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise přezkoumatelně vysvětlila, proč za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považovala na rozdíl od posudkových lékařů vertebrogenní algický syndrom (a nikoli stav po zlomenině levého hlezenního kloubu, postižení peroneálního nervu vlevo s omezením chůze). Zohlednila totiž kombinaci žalobcových zdravotních postižení, která ve svém souhrnu odpovídají postižení s výraznějším dopadem na žalobcovu pracovní schopnost, než je postižení podle kapitoly XV, oddílu B, položky 11 nebo 12 přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise též vysvětlila, proč zvolila střední hodnotu stanovené hranice 30-40% míry poklesu pracovní schopnosti

(přihlédla k obtížím psychického charakteru vyžadujícím péči) a uzavřela, že míra poklesu žalobcovy pracovní schopnosti činí 35 %. Teprve posudková komise se v míře dostatečné pro řádné zjištění skutkového stavu zabývala závěry vyplývajícími z lékařských zpráv a z osobního vyšetření žalobce. Nutno navíc zdůraznit, že účastníci závěry posudku, ať již jde o stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu či míru poklesu pracovní schopnosti k datu vydání napadeného rozhodnutí, nikterak nezpochybnili. Posudková komise též zdůvodnila, proč stanovila platnost posudku na dobu 2 let (očekávané zlepšení zdravotního stavu, možnost využít vhodné pomůcky a psychologická podpůrná léčba).

18. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise MPSV i ve vztahu k posudkům vypracovaným ve správním řízení, z nichž žalovaná vycházela. Dospěl přitom k závěru, že jako přesvědčivější, logický a vycházející z nejúplnějších podkladů lze hodnotit právě posudek posudkové komise ze dne 7. 2. 2025. Podstatné je (nad rámec toho, co soud uvedl již shora) zejména to, že posudková komise na rozdíl od posudkových lékařů hodnotila žalobcův zdravotní stav skutečně komplexně při zohlednění všech doložených lékařských zpráv a též na základě osobního vyšetření žalobce.
19. Soud proto vyšel ze závěrů posudkové komise a v návaznosti na ně uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

Závěr a náklady řízení

20. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) a současně je povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit i posudek posudkové komise MPSV ze dne 7. 2. 2025 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
21. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch.
22. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, náleží náhrada nákladů řízení, a to v celkové výši **11 048 Kč**. Tuto částku tvoří náklady související s jeho zastoupením advokátem ve výši stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif):
 - ve znění účinném do 31. 12. 2024 (čl. II vyhlášky č. 258/2024 Sb.) za dva úkony právní služby po 1 000 Kč – převzetí a příprava zastoupení a sepis žaloby podle § 7 bod 3, § 9 odst. 2 a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního, spolu se dvěma paušálními částkami jako náhradou hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 téže vyhlášky. K výsledné částce **2 600 Kč** soud přičetl též náhradu daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % z této částky, tj. **546 Kč**, neboť žalobcův zástupce je plátcem DPH (§ 57 odst. 2 s. ř. s.);
 - ve znění účinném od 1. 1. 2025 za jeden úkon právní služby po **4 620 Kč** (účast na jednání soudu v rozsahu jedné započaté dvouhodiny) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5 a § 11 odst. 1 písm. g), spolu s jedním režijním paušálem po **450 Kč** podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu a náhradou DPH ve výši **1 064,70 Kč** (39 684 x 0,21).
23. Zástupce dále vyúčtoval cestovné za cestu na jednání soudu dne 18. 3. 2025. Náhradu cestovních výdajů soud určil podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, a vyhláškou č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní

náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025. Z doloženého technického průkazu vyplývá spotřeba vozidla 6,3 litrů. Výše průměrné ceny pohonné hmoty podle § 4 písm. c) vyhlášky č. 475/2024 Sb. činila 34,70 Kč za 1 litr motorové nafty a sazba základní náhrady za 1 km jízdy byla podle § 1 písm. b) téže vyhlášky 5,80 Kč. Cesta ze sídla zástupce k soudu a zpět podle údajů zjištěných z veřejně dostupného zdroje www.mapy.cz byla dlouhá 140 km. Výdaje za cestu tedy činí **860,58 Kč**. Zástupce vyúčtoval také náhradu za čas promeškaný na cestě. Podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu náleží zástupci „náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby a) při úkonech prováděných v místě, které není sídlem nebo bydlištěm advokáta, za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět“. Odstavec 3 pak doplňuje, že „[n]ení-li dohodnuto jinak, náhrada podle odstavce 1 činí 150 Kč za každou i jen započatou půlhodinu“. Cesta na jednání a zpět (délku cesty ze sídla zástupce k soudu a zpět soud zjistil z veřejně dostupného zdroje www.mapy.cz) trvala 4 půlhodiny, proto soud přiznal zástupci náhradu za promeškaný čas ve výši **600 Kč**. Cestovné a náhradu za promeškaný čas je pak třeba navýšit o DPH ve výši **306,72 Kč**.

24. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám žalobcova zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. března 2025

Lenka Bursíková v. r.
soudkyně